

**[Fr. Kristiansen.]**

Lovforslag, finder jeg i det store og hele rigtige. I en Situation som den nuværende, hvor Landbrugets Afsætningsmuligheder paa forskellig Vis er begrænsede, maa det være berettiget at opretholde en Produktion i denne Branche i det Omfang, hvori det er nødvendigt for at dække Samfundets Behov. Jeg tror, det er et Standpunkt, som baade Landbruget og det hele Samfund er bedst tjent med.

Hvad angaar den af det ærede Medlem og af det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (Lange) foreslaaede Forhøjelse af Tantiemen med 7½ Øre pr. Dobbeltcentner Roer, mener jeg, at de Bemærkninger, der er knyttet dertil, ikke er helt rigtige i Øjeblikket, idet der i Begrebet Tantieme efter min Mening maa ligge, at det er en bevægelig Betaling, der er Tale om, en Betaling, der retter sig efter, om Virksomheden i selve Sukkerindustrien er rentabel eller ikke. Dersom det ikke er Tilfældet, dersom Betalingen har en absolut garanteret Størrelse, er det meningsløst at kalde en Del af den for Tantieme. Saa kunde Sukkerroedyrkerne lige saa godt faa Grundprisen forhøjet til 2 Kr. 50 Øre. Jeg kan heller ikke tro, at det under de stedfundne Lønningsoverenskomstforhandlinger er indgaaet som et aldeles bombesikkert Led, at Dyrkerne kunde regne med at faa 2 Kr. 50 Øre pr. Dobbeltcentner. Hvis vi forhøjede Tantiemen med 7½ Øre pr. Dobbeltcentner, vilde det medføre Krav fra Sukkerfabrikkerne om Udbetaling af en Del af den 6te Procent, det, som ligger mellem 5 og 6 pCt. af Aktionærernes Udbytte. Jeg tror, det er rimeligt at stille sig paa det Standpunkt, som den højtærede Handelsminister har stillet sig paa, idet han siger, at Sukkerfonden først og fremmest er Dyrkernes og Fabrikernes, og at den skal stilles til Raadighed i særlig vanskelige Situationer. Dersom der kommer et Aar med halvvejs Misvækst eller lignende, er det Sukkerfondens Opgave at træde til Hjælp. At Vanskelighederne i Landbruget for Tiden er saa overvældende store, synes jeg ikke man kan sige; vi kan maaske komme ud for værre Forhold end de øjeblikkelige. Desværre er Udsigterne jo ikke saa bombesikre i den Henseende.

Jeg tror, at det rigtigste er, at Lovforslaget bliver vedtaget, som det foreligger, og jeg anbefaler paa mit Partis Vegne, at man hurtigt vedtager Lovforslaget.

**Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærboel):** Jeg takker de ærede

Ordførere for Socialdemokratiet (A. P. Hansen) og for Det radikale Venstre (Fr. Kristiansen) for den Tilslutning, de har givet Lovforslaget. Jeg beklager, at Ordførerne for Venstre (Johs. Clausen) og for Det konservative Folkeparti (Lange) ikke ligeledes har været i Stand til at give det deres Tilslutning. De Synspunkter, der er fremsat af de to sidstnævnte Ordførere, er ikke, synes jeg, vægtige nok til, at jeg skulde kunne ændre mit Synspunkt. For det første vil jeg gøre opmærksom paa, at hvis Roedyrkerne havde Krav paa en Betaling af en afgjort sikret Størrelse, saa havde det ikke været nødvendigt at dele Betalingen i en Grundpris paa 2 Kr. 20 Øre pr. Dobbeltcentner og en Maksimumtantieme paa 30 Øre. Dernæst vil jeg gøre opmærksom paa, at Roedyrkerne baade i Fjor og i Forfjor fik forhøjet Grundprisen med Henblik paa de Lønstigninger, der maatte paaregnes. Der er ikke fra min Side givet noget som helst Tilsagn, som kan berettigge til at tro, at Roedyrkerne i alle Tilfælde var sikret de 2 Kr. 50 Øre. Jeg vil endda tro, at selv med den halverede Tantieme vil de paagældende Landbrugere være særdeles godt stillede, ikke mindst i Forhold til det øvrige Land. Jeg tror, at de Forrentningsmuligheder, der her er til Stede, ligger betydeligt over dem, som man desværre andre Steder maa regne med, og den Omstændighed, at der stadig kommer et ikke ringe Antal Henvendelser til mig om at faa Adgang til at dyrke Sukkerroer, er for mig et Udtryk for, at der her ligger en virkelig lønnende Produktion.

Den ærede Ordfører for Venstre ønskede, at Sagen skulde drøftes i et Udvalg. Jeg skal ikke modsætte mig dette, men jeg tror ikke, at der i et saadant Udvalg vil kunne fremføres saa vægtige Synspunkter, at de kan paavirke mig i anden Retning. Og jeg gør opmærksom paa, at jeg jo har stillet i Udsigt, at hvis den kommende Sukkerhøst skulde slaa fejl i en saadan Grad, at det skaber Sukkerroedyrkerne væsentlig Skuffelse, er jeg villig til at se paa det; men saa tror jeg ogsaa, at det er baade mere paakrævet og mere naturligt at yde Hjælp end allerede i Aar at skulle gøre det af Sukkerfonden, som har ganske andre Formaal til Forudsætning.

**Johs. Clausen:** Til den højtærede Handelsminister og til Ordføreren for Det radikale Venstre (Fr. Kristiansen) vil jeg gerne sige, at selvfølgelig er Tantieme